

Κλασικισμός

Ο κλασικισμός αναφέρεται σε κανόνες, τρόπους, ύφος, συμβάσεις, θέματα και νοοτροπίες των κλασικών συγγραφέων (της αρχαίας Ελλάδας και της Ρώμης) και κατ'επέκταση στην επίδραση και στην παρουσία τους στο έργο μεταγενέστερων συγγραφέων.

Στο τέλος του 18ου αιώνα και κυρίως στις αρχές του 19ου οι Νεοέλληνες συνειδητοποίησαν ότι έπρεπε να χίνουν αυτά-
ξιοι των αρχαίων προχόνων τους. Η γλωσσική μίμηση όμως των αρχαίων κλασικών οδήγησε σε γλωσσικό διχασμό.

Ειδικότερα η μίμηση της αρχαίας γλώσσας οδήγησε στον γλωσσικό αρχαϊσμό, που καλλιεργήθηκε από τη φαναριώτικη ποίηση.

Απέβλεπε στην καθαρότητα του λόγου από τα λυρικά στοιχεία και στην ενσωμάτωσή αρχαϊκών τύπων στον λόγο.

Κύρια γνωρίσματα του νεοελληνικού κλασικισμού

Η χάρη, η κομψότητα, η συμμετρία, η ευρυθμία, μέτρο

Η λιτότητα στα εκφραστικά μέσα / Λεξιλόγιο αυστηρά επιλεγμένο

Ο ορθολογισμός / υποταγή στη λογική και σε κανόνες

Ο έλεγχος της φαντασίας και της ευαισθησίας

Η στοχαστική γαλήνη

Ύφος υψηλό, αρχαιοπρεπό και μεγαλόηχο.

Θέματα από την κλασική αρχαιότητα, ενδιαφέρον προς τον άνθρωπο, υψηλά νοήματα, καθολικές ιδέες, έννοιες αφηρημένες και υψηλές, ήρωες με μεγαλείο και ευγένεια.

Οι αισθητικές τάσεις του κλασικισμού είναι εμφανείς στην ποίηση του Ανδρέα Κάλβου: <<οδαι>>

- Ρεύμα → νεοκλασικισμός : τάση για μίμηση της κλασικής αρχαιότητας στην τέχνη και τη λογοτεχνία
- Κίνημα → Αρκαδιεύμα : καλλιτεχνικό κίνημα που είχε ως σημείο αναφοράς την Αρκαδία (στην αρχαιότητα αυτή η περιοχή είχε στην τέχνη το σύμβολο της βουκολικής απλότητας, της ευτυχίας, της αμεριμνολίας (ξεχνοιασιάς) και του έρωτα κοντά στη φύση). Στη Λογοτεχνία το κίνημα του Αρκαδιεύμα επέδωσε τη φυσική απλότητα του ύφους, έχοντας ως βάση την ελληνική και ρωμαϊκή βουκολική ποίηση. Επηρεάστηκε ως αντίδραση στο περίπλοκο, παραφορτωμένο και επιτηδευμένο ύφος του μπαρόκ (16^{ου}-18^{ου} αι.)
- Κίνηση → Ανακρεοντιεύμα : ποιήματα που αποδόθηκαν στον ποιητή του 6ου αι. π.χ. Ανακρέοντα, ενώ στην πραγματικότητα χάφτηκαν στη βυζαντινή περίοδο κατά μίμηση των ποιημάτων του. Εξυμνούν τις χαρές και τα δέλχλητρα του έρωτα, των συμποσίων, της Άνοιξης, της Αφροδίτης, του Βάκχου κ' του κρασιού

Σ.Σ. Η κίνηση του Ανακρεοντιεύμα εντάσσεται στο γενικότερο λογοτεχνικό (καλλιτεχνικό) κίνημα του Αρκαδιεύμα.

Συνοπτικά τα χαρακτηριστικά του ρομαντισμού / (τα γνωρίσματα)

A. Ός προς το περιεχόμενο:

1. Συναίσθημα, φαντασία (με απολυτότητα, παραφορά, υπερβολή)
2. Μελαγχολία, απαισιοδοξία, θλίψη
Νοσταλγική διάθεση για τα περασμένα
3. Το παράδοξο
Το μυστηριώδες
Το υπερφυσικό
Το μεταφυσικό
4. Υποβλητικά σκηνικά που φανερώνουν
φόβο, αγωνία
εσωτερική πληρότητα, ευδαιμονία, χαλάρωση
5. Θέματα: Θεός - θρησκευτικά στοιχεία
περιπέτεια / περιπλάνηση
έρως ανεκπλήρωτος
πένθος και θάνατος
επαναστατικά ιδανικά - αγώνες για ελευθερία ⇒
έξαρση ηρωισμού
φύση
→ ως έλλογη βία
→ ως πνευματική δύναμη
6. Ρομαντικά μοτίβα: πάθος ψυχής, τάφος / νεκροταφείο, δάκρυα κ' βνεναχοί, οπτασίες κ' φαντάσματα, ερωτική θλίψη, εξιδανικευμένη ερωμένη, ελευθερία κ.ά.
7. Ρομαντικός ήρωας: εγωκεντρισμός, ένταση κ' πάθος, απολυτότητα κ' υπερβολή, ηρωισμός

B. Ός προς τη μορφή

1. Ελευθερία (μορφής)

2. Διευρυμένο και εμπλουτισμένο λεξιλόγιο

3. Πλούσια εκφραστικά μέσα
Βασικό στοιχείο: η εικόνα

4. Εθνική γλώσσα και τοπικά ιδιώματα

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΙΣΜΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ / ΜΟΡΦΙΚΑ

1. Άψογη / ιδιαίτερα επιμελημένη μορφή

Πλαστική επεξεργασία του στίχου:

(Ηχηρὸς ἢ ρωμαλέος στίχος)

- Μέτρο

- Πλούσια ομοιοκαταληξία

- Ρυθμός

(ακόμα και οδύνη)

- Άρα μουσικότητα.

2. Αναζήτηση της μοναδικής λέξης

Ακριβολογία

Λεπτομέρεια

3. Πλούτος εκφραστικών μέσων, κυρίως έντονες εικόνες

- (4. Συχνό το σονέτο)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

1. Θέματα από:

Επιστήμη, φιλοσοφία,

φύση, καθημερινή ζωή

Κλασική παράδοση

2. Δημοτική γλώσσα

3. Απάθεια (έκφραση γαλήνης, έλλειψη συναισθήματος)

συναισθηματικών
εξάρσεων

με εξαίρεση τους Έλληνες παρνασσιστές: συναισθηματισμός,
απλότητα στην έκφραση, δημοτική γλώσσα.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ / ΜΟΡΦΙΚΑ

1. Απομάκρυνση από τα μορφικά χαρακτηριστικά της παραδοσιακής ποίησης (μέτρο, ερωμές, μέτρο αριθμό στίχων, ισοκύλλαθο στίχο, ομοιοκαταληξία)

+
απελευθέρωση του στίχου (χαλαρή ομοιοκαταληξία, ανομοιοκατάληκτος ή ελεύθερος στίχος)

⇒ μεταβαίνει προς τη νεωτερική ποίηση, τον μοντερνισμό

2. Αψυχονία εκφραστικών μέσων (εικόνες, σχήματα λόγου κ.ά.)

Νέο λεξιλόγιο. Λέξεις της καθημερινότητας.

Απουσία ρητορισμού και επιτέφνης

3. Μουσικότητα και υποβλητικότητα.

↓ Σύρβευα

Ακουστική ποιότητα λέξεων, ήχων

Κατάλληλη τοποθέτηση των λέξεων

Κατάλληλοι συνδυασμοί λέξεων

Μέτρο

Ομοιοκαταληξία

Απουσία χαρμωδιών

Επανάληψες λέξεων ή φράσεων

(Εικόνες: Κατά τον P. Valery, οι εικόνες χα / φωτεινά, ρίχνουν τη μουσική ιδιότητα στην ποίηση, αφού αποτελούν μια διαρκή ταλάντευση ανάμεσα στο νόημα κ' τον ήχο)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Απόδοση της ευγαιεθηματικής κατάστασης με σύμβολα

Αντικείμενο ο ψυχικός κόσμος του μοναχικού ατόμου

Αποχήτευση
από τη εκδήλη
πραγματικότητα

Απομονωτισμός
και
εσωστρέφεια

Μελαγχολία
και
θλίψη

Ρευθισμός
και
ονειροπόληση

Αναγνώριση λύτρωσης απ'το παρόν
μέσω της ψυχής στο παρελθόν

Εκφάνση π. προσωπικού κόσμου
από την
στην ένωση με το Θεό

Οι καινοτομίες του ευμβολισμού λειτουργήσαν ως πρώτο βήμα, για να ξεψύχουμε από την παράδοση και να πορευθούμε προς τη νεότερη ποίηση.

Ακόμη και το γεγονός ότι με τον ευμβολισμό το παίγριο αρχίζει να γίνεται δυσπρόσιτο ή και ακατανόητο, ακόμη και αυτό μας φέρνει πιο κοντά στον μοντερνισμό, που ως βασικό χαρακτηριστικό έχει ακριβώς αυτή τη δυσκολία στην προέχχιση.

Σ.Σ. : Δεν είναι ρεζύα. Είναι είδος πεζογραφίας.

ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ - ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ο
Ρ
Ι
Σ
Η
Ο
Σ

Η έστροφή των λογοτεχνιών προς την ύπαιθρο
με στόχο την περιγραφή και απεικόνιση
των ηθών και εθίμων του ελληνικού λαού
αλλά και

τη συμπεριφορά, τη νοοτροπία, τον χαρακτήρα, την ψυχρόνθεση

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΜΟΡΦΗ

- Δημοτική γλώσσα, γλωσσικοί ιδιωματισμοί
- Αφηγηματικές τεχνικές
 - τρίτοπρόσωπη αφήγηση + παντοκνώστης αφηγητής
 - μεικτός τρόπος } διήγηση
 - αφήγησης } διάλογος

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

1. Χωροχρονικό πλαίσιο : συχνά ο τόπος καταγωγής του συγγραφέα, ο οικείος χώρος των βιωμάτων του
2. Ανάδειξη : ηθών, εθίμων, παραδόσεων, συλλογικού τρόπου ζωής
3. Πρόθεση :
 - γνωριμία με τον λαϊκό πολιτισμό των τοπικών κοινοτήτων
 - καλλιέργεια πατριωτικού φρονήματος - εθνικής συνείδησης
4. Πρόσωπα : Οι ήρωες είναι ανθρώπινοι τύποι της εποχής, αυθεντικά πρόσωπα, υπαρκτοί-αληθινοί τύποι
5. Έντονος λυρισμός - έμπνευση από τα προσωπικά βιώματα των συγγραφέων
6. Προσπάθεια διάδοσης ηθικών μηνυμάτων
7. Βασικές * πηγές έμπνευσης
 - η μνήμη
 - η εμπειρία
 - η παρατήρηση

(ΤΕΧΝΟΤΡΟΠΙΕΣ - ΡΕΥΜΑΤΑ : → ρεαλισμός
→ ιστορικός ρεαλισμός)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΡΕΑΛΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ός προς τη μορφή

1. Αφηγηματικές τεχνικές

- Τριτοπρόσωπη αφήγηση → ουδετερότητα, αντικειμενικότητα, αποστασιοποίηση

από έναν παντοκνώστη αφηγητή

- Μεικτός τρόπος αφήγησης $\begin{cases} \rightarrow \text{Κυρίως αφήγηση / διήγηση} \\ \rightarrow \text{Διάλογος} \end{cases}$

—

- Λεπτομερείς και παραστατικές περιγραφές

⇒ προδομοίωση της αληθινής ζωής

2. Γλώσσα

$\begin{cases} \rightarrow \text{Ευθύς λόγος} \\ \rightarrow \text{Διάλογος} \end{cases} \left\{ \begin{array}{l} \text{Σε δημοτική γλώσσα} \\ \text{με στοιχεία} \\ \text{του τοπικού ή κοινωνικού} \\ \text{ιδιώματος} \end{array} \right.$

παραέρπει στην καταγωγή
στην παιδεία

στην οικονομική $\left\{ \begin{array}{l} \text{κατάσταση} \\ \text{κοινωνική} \end{array} \right.$
»

Ος ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

1. Χρονοχρονικό πλαίσιο

→ Η σύγχρονη πραγματικότητα του δημουργού
(στην πόλη ή στην ύπαιθρο)

2. On figures

→ Άπλοι, καθημερινοί άνθρωποι, χαρακτηριστικοί εκπρόσωποι της κοινότητας

Χαρακτηρίζονται από: αληθοφάνεια και πειθικότητα

Αὐτὸ ἐπιταγχάσεται } → τὴν ἀρετὴν τοὺς

με την παρουσία σου κυρίως των αδυναμιών τους

των ελαττωμάτων τους

3. Survival's twins

→ Η αληθινή/πραγματική ζωή
με έμφαση στις σκοτεινές πλευρές της
στην παθογένειά της

4. Στάση συγγραφέα → αντικειμενική

Δεν βχολιάζει, δεν εμπλέκεται συναισθηματικά

Αφήνει τις πράξεις και τα λόγια των ηρώων να «μιλούν» ^{πράξεις} γ' αυτούς.

⇒ Δίνει την εντύπωση στον αναγνώστη πως συμπεριέχει.

5. Θέματα ↗ από την καθημερινή ζωή (κοινές εμπειρίες)
↘ δεν αφορούν ηρωικές πράξεις (κοινά θέματα)

6. Κριτική στὰ 6η → ἀνέναντι στὴν κοινότητα } ποὺ μετατρέπουν
» στὶς συμβατικὲς ἀξίες } τοὺς ἥρωες σὲ
} ὑπόματα τῆς κοινω-
} νικητικῆς ἀδικίας

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΑΤΟΥΡΑΛΙΣΜΟΥ

ΣΥΛΟΠΤΙΚΑ

Ός προς τη μορφή (Ίδια με του ρεαλισμού)

1. Αφηγηματικές τεχνικές

- Τριτοπρόσωπη αφήγηση → ουδετερότητα, αντικειμενικότητα, αποστασιοποίηση

από έναν παντοκράτορα αφηγητή

- Μεικτός τρόπος αφήγησης → Κυρίως αφήγηση / διήγηση
Διάλογος

||

- Λεπτομέρειες και παραστατικές περιγραφές

⇒ προβολή της αληθινής ζωής

2. Γλώσσα

→ Ευθύς λόγος
→ Διάλογος

{ Σε δημοτική γλώσσα
με στοιχεία
του τοπικού ή κοινωνικού

ιδιώματος

παραέρχεται στην κατάχρη
στην παιδεία

στην οικονομική κατάσταση
» κοινωνική

+ Τολμηρό λεξιλόγιο

0 - Σ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

1. Εξονυχιστική περιγραφή - φωτογραφική λεπτομέρεια
2. Δριμύτατη κριτική στην κοινωνία
Κοινωνική συνείδηση του συγγραφέα :
καταγγέλλει την κοινωνική εξαθλίωση.
3. Παρουσίαση της έκληρης πραγματικότητας
της αρνητικής εκδοχής της ζωής
του περιβάλλοντος της κοινωνικής ζωής

χωρίς → ωραιοποίηση
 → ευκαιρία
 ευαισθηματοποιούς
4. Πρόθεση του } η ευαισθητοποίηση } του αναγνώστη
 συγγραφέα } ο προβληματισμός } για την αντιμε-
 } ακόμα και η αντίδραση } τώπιση των
 νοσήρων
 κατάστασεων
5. Προκλητικά θέματα
6. Ήρωες → άνθρωποι του κοινωνικού περιβάλλοντος
 ↓ απόκληροι της κοινωνίας
 ↓ θύματα της κοινωνίας
 ↓ καταπίεμένοι
 ↓ αδικηθέντες
 ↓ ψυχικά και σωματικά κλονισμένοι / άρρωστοι

SOS →

Η βασικότερη διαφορά από τον ρεαλισμό

7. Οι άνθρωποι παρουσιάζονται δέσιοι

Εξωτερικών δυνάμεων

η κοινωνία

τα οικονομικά προβλήματα

οι περιστάσεις

η φύση

Εσωτερικών δυνάμεων

κληρονομικότητα

ένεργεια (εκδήλωση, μοχλότητα κ.ά)

έμφυτες ορμές

διαθέσεις της εαυτής

⇒ Αυτές οι εξωτερικές δυνάμεις και οι αυνείδοντες παρορμήσεις

αφαιρούν από τον άνθρωπο την ελεύθερη επιλογή την ηθική ευθύνη

καθίστούν τον άνθρωπο

έργατο των καταναγκασμών που υφίσταται

δύνα της φύσης του και της κοινωνίας που ζει

τον αναείδαμε στη
φωτογραφία με τον
Ρομανισμό ως σύγχρονο

ΝΕΟΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ

ΠΡΩΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ '90

Ο ΝΕΟΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο νεορομαντισμός που χαρακτηρίζει το έργο των ποιητών του Μεσοπολέμου (1910-1930) συνδέεται με τις δυσμενείς ιστορικές συνθήκες και τις πολιτικοκοινωνικές εξελίξεις της περιόδου, που οδηγούν στην κατάρρευση των εθνικών προσδοκιών και των μεγάλων οραμάτων.

■ Βασικά γνωρίσματα του νεορομαντισμού

A. Γνωρίσματα περιεχομένου

- Η ποιητική έκφραση εγκαταλείπει τη μεγαλοστομία και τις πατριωτικές εξορσεις της προηγούμενης περιόδου και γίνεται πλέον μια ποίηση χαμηλών τόπων, που αποτυπώνει τη μελαγχολία, την εσωστρέφεια, τη θλίψη του ατόμου, την απαθείσθοσφια (γλοηρότητα).
- Το άτομο, απογοητευμένο από την απουσία αξιών και ιδανικών, προτιμά πλέον ως λύτρωση η νύχτα την ονειροπόληση και τη φυγή από την ασφυκτική μέση καθημερινότητα, παρά την κοινωνική δράση. (κ' τη νοσταλγία για όσα έχουν χαθεί)
Αιθέρα του ανικανοποίητου και της ψύδας...
Παρθένωση διαθήκη

B. Γνωρίσματα μορφής

- Παρατηρείται μια τάση παραβίασης της αυστηρής μορφής του παραδοσιακού στίχου.
- Σταδιακά χαλαρώνει και η λογική σύνδεση-νοηματική αλληλουχία, προς όφελος της συνειρμικής σύνδεσης νοημάτων.

Χαμηλόφωνος τόνος.

εγγύα
λεπτότητα

Λυρικές ή υποβλητικές εικόνες - ρομαντικά ελληνικά
(φρεγγάρι, άνθη κ.ά.)

ΝΕΟΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΟΣΥΜΒΟΛΙΣΤΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ / Η ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ '20

(1920 – 1930)

Η αποστροφή της παλαμικής μεγαλοστομίας και του ποιητικού στομφώδους λόγου, του ρητορισμού.

Η μορφική ανανέωση του στίχου.

Ο μουσικός τόνος / η μουσικότητα [μέτρο, ομοιοκαταληξία, σχήματα λόγου, θέση (και ήχος) των λέξεων, σύμβολα] (και χαμηλόφωνος τόνος) και η υποβλητικότητα.

Η έκφραση κυρίως τραυματικών συναισθημάτων και ψυχικών καταστάσεων (ατομικό βίωμα), ψυχική οδύνη.

Η γενική κόπωση και απαισιοδοξία, συνδυασμένη με την αίσθηση του ανικανοποίητου και του αδιεξόδου. Παραίτηση και αποξένωση.

Η επιθυμία της φυγής από την πραγματικότητα.

Καταφεύγει ως λύτρωση στη μνήμη και στην ομορφιά

Τραγουδάει με διακριτικό τρόπο τη φθορά, την παρακμή.

Οι ποιητές και οι πεζογράφοι της πρώτης δεκαετίας του μεσοπολέμου χαρακτηρίζονται ως εκφραστές «της παραίτησης», «της φυγής», «της απιστίας», «της εγωπάθειας», «της απαισιοδοξίας», «της παρακμής», «της μικροαστικής μιζέριας», «του κοινωνικού περιθωρίου», «της παραδοσιακής στιχουργίας» αλλά και της «στρατευμένης τέχνης».

Η κυριότερη διαφορά των νεοσυμβολιστών από τους συμβολιστές έγκειται στην ανατροπή της λογικής συγκρότησης του ποιήματος.

Οι συμβολιστές διατηρούν περισσότερους δεσμούς με την παράδοση και επιχειρούν να εκφράσουν λεπτότερες συναισθηματικές αποχρώσεις.

ΑΝΑΝΕΩΣΜΕΝΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

(2. : Ουσιαστική απουσία πομπικής δομής)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΜΟΥ

- Ελεύθερος στίχος (χωρίς: στρόφες, ίσο αριθμό συλλαβών)
(σε κάθε στίχο, μέτρο, ομοιοκαταληξία)
- Ελληνής/χαλαρή στιξη ή αετιξία
- Αυτόματη γραφή - Με ελεύθερους συνειρμούς από το υποσυνείδητο (χωρίς την παρέμβαση της λογικής)
(Αποδέυση των αισθήσεων) ↓ (όπως γίνεται)
Παροδυναμία ονείρου, ενέτικτου, υποσυνείδητου
- Απουσία λογικής αλληλουχίας - Παράλογο
Συνειρμική σύνδεση των εικόνων (όπως στην κατάσταση του ονείρου)
- Χρησιμοποιείται
 - η φαντασία
 - η τύχη
 - το όνειρο
 - το ασυνείδητο(έτσι πιστεύουν οι υπερρεαλιστές ότι ξεφεύγει ο άνθρωπος από την καθημερινή πραγματικότητα)
- Αβάρεια και αντιπράξεις
- Κυριαρχία τολμηρών/υπερρεαλιστικών εικόνων
(χωρίς αλληλουχία) [εικονοπλαστική φαντασία]
Αλλοιώνεται η οικεία εικόνα των πραγμάτων, για να αποδοθεί ο θαυμαστός υπερρεαλιστικός κόσμος.
- Τολμηρές μεταφρές, παρομοιώσεις, αντιθέσεις, μετωπίες, που δεν ερμηνεύονται με τη λογική αλλά με τη φαντασία
- Απροσδόκητες συζεύξεις λέξεων/λέξεις σε ασύμβατους συνδυασμούς
Απόλυτη ελευθερία στο λεξιλόγιο (από οποιαδήποτε περιοχή του προφορικού ή γραπτού λόγου)
- Θέματα με στοιχεία τον έρωτα, τη φύση, το όνειρο, το χιούμορ, το παράλογο. Καταχρυσή μιας ψυχικής πραγματικότητας. Απρόσδοκα συντάσσονται // Εμφανικό στοιχείο.

* «Ο ποιητής χρησιμοποιεί το χιούμορ, για να απομει-
τωπίσει τις δοκιμασίες της εξωτερικής πραγματικό-
τητας και να υπερβεί ή να εκτονώσει ευχκίνη-
σιακά την υποκειμενική του αγωνία ή τα αδιέξοδά
του».

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΟΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΜΟΥ

- Περίεσση διαφάνεια σε σχέση με τον υπερρεαλισμό
- Προβολή της λογοτεχνικής κειμενικότητας
- Έμφαση στον μυστικισμό
- Αποεπαγγελματικότητα
- Πειραματισμός με νέες μορφές